

РЕШЕНИЕ

№ 1453

гр. София, 28.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Маргарита Йорданова**

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **12051** по описа за **2019** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от С. С. З., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния си представител адв. П. С., със съдебен адрес: [улица], ет.2, кантора 203 срещу Решение от 31.07.2018г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 110-ти с-в, постановено по н.а.х.д. № 7169/2017г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №15-4332-021342 от 01.12.2015г., издадено от началник отдел „Пътна полиция“ /ОПП/ при СДВР, с което на касатора на осн. чл. 174, ал.3, предл. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено наказание – лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца и глоба в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 174, ал.3 ЗДвП, както и на основание чл. 183, ал.1, т.1 от ЗДвП му е наложена санкция „глоба“ в размер на 10 /десет/ лв. за нарушение на чл. 100, ал.1, т.3 от ЗДвП.

С жалбата се релевира възражения за нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Моли да бъде отменено решението на СРС и потвърденото с него НП. В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. С., която поддържа жалбата.

Ответната страна – Столична Дирекция на Вътрешните работи /СДВР/ – Отдел

„Пътна Полиция“, редовно призована, не изпраща представител, както и не изразява становище по същество на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор С. счита, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се потвърди.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС е възприел фактическа обстановка, която съответства на събраните писмени и гласни доказателства. Съдът е приел, че на 18.11.2015г. около 04:30 часа в [населено място] на ул. „Е. С.“ с посока от чл. „Хр. С.“ към [улица]С. С. З. е управлявал лек автомобил „Мерцедес“ с ДК [рег.номер на МПС] . Същият бил спрян за проверка срещу №81 от полицейски служители при 02 РУ-СДВР. Контролните органи от пристигналия по-късно екип на ОПП-СДВР предложили на З. да бъде изпробван с техническо средство „Алкотест дрегер 7410“ инв. №0275. Жалбоподателят отказал да бъде изпробван и му бил издаден талон за медицинско изследване №0041200 за Окръжна болница, където той не се явил. В хода на проверката не представил свидетелство за управление на моторно средство.

З. съставил срещу З. акт за установяване на административно нарушение /АУАН/№423219/18.11.2015г. за нарушения на чл. 174, ал.3 ЗДвП и чл. 100, ал.1, т.3 от ЗДвП. АУАН е подписан без възражения.

Въз основа на АУАН е издадено процесното НП от началник отдел „ПП“ при СДВР, с което на З. на осн. чл. 174, ал.3, предл. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено наказание – лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца и глоба в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 174, ал.3 ЗДвП, както и на основание чл. 183, ал.1, т.1 от ЗДвП му е наложена санкция „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение на чл. 100, ал.1, т.3 от ЗДвП.

Настоящата касационна инстанция, счита че не са налице посочените в жалбата касационно основания за отмяна на постановеното решение. Въз основа на приетата фактическа обстановка СРС е достигнал до правилния извод, че при издаването на АУАН и НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и съдържат всички реквизити, изискуеми от ЗАНН, както и са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Правилни и обосновани са изводите на СРС относно съставомерността на посочените нарушения, както и относно размера на съответните наложени санкции.

Съдът намира доводите за неправилно установена фактическа обстановка поради неправилна преценка на фактите и непълнота на доказателствата, за неоснователни. Показанията на свидетелите З., И. и А. правилно са преценени като логични и непротиворечиви. Същите напълно съвпадат и при съпоставка с останалите материали в рамките на доказателствената съвкупност съдът правилно е преценил, че достатъчно убедително се потвърждават извършените нарушения.

Съгласно разпоредбата на чл.174, ал. 3 от ЗДвП (в приложимата редакция) водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол

или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000 лв. По делото безспорно се установява, че касаторът е отказал да бъде изпробвана за употреба на алкохол, поради което правилно СРС е приел, че е налице материалноправната предпоставка за налагане на санкцията по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Настоящата касационна инстанция констатира, че в мотивите и диспозитива на своето решение, въззивният съд е допуснал техническа грешка при изписване размера на наложената санкция за извършеното нарушение по чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП. Съгласно чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. Неизпълнението на задължението, произтичащо от разпоредбата на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП е скрепено със санкцията, регламентирана в чл.183, ал.1, т.1 ЗДвП, съгласно която водач, който не носи определените документи - свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното моторно превозно средство; се наказва с глоба в размер на 10 лева. Въпреки допуснатата техническа грешка, настоящата съдебна инстанция споделя изводите на СРС, че извършеното нарушение е безспорно установено и водачът не е представил СУМПС, поради което следва да бъде санкциониран на осн. чл. 183, ал.1, т.1 от ЗДвП, а НП потвърдено.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 31.07.2018г. на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав, постановено по н.а.х.д. №7169/2017г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.